

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1095-2011

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. **88**

Presidència
del Sr. José Luis Camps i Pons

Sessió celebrada dia 15 de juny de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 4086/22, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, pel procediment d'urgència, relativa a mesures urgents per a la millora de l'atenció i de la resposta als usuaris i als professionals sanitaris del Servei de Salut de les Illes Balears. [1550](#)

2) RGE núm. 4370/22, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, per l'aplicació efectiva de la Llei 4/2015, de 23 de març, de drets i garanties de la persona en el procés de morir en relació amb les cures pal·liatives. [1558](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputades. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. TRIAY I FEDELICH:

Sí, Irene Triay substitueix Bea Gamundí.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Triay. L'únic punt de l'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les Proposicions no de llei RGE núm. 4086/22 i 4370/22.

1) Proposició no de llei RGE núm. 4086/22, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, pel procediment d'urgència, relativa a mesures urgents per a la millora de l'atenció i de la resposta als usuaris i als professionals sanitaris del Servei de Salut de les Illes Balears.

Passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 4086/22, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, pel procediment d'urgència, relativa a mesures urgents per a la millora de l'atenció i de la resposta als usuaris i als professionals sanitaris del Servei de Salut de les Illes Balears. Per a la seva defensa té la paraula, per part del Grup Parlamentari Ciudadanos, el Sr. Gómez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Moltes gràcies, molt bona tarda a tots i a totes. Mirin, no entraré en discussió de dades, perquè crec que són dades que coneixem i compartim en aquesta comissió. És cert que el 23% del pressupost de la Conselleria de Salut i Consum, el 23% va destinat al Servei de Salut, i això ha tingut un increment progressiu, això és indiscutible.

També és indiscutible que el nostre grup parlamentari ha considerat que, tot i això, era un pressupost insuficient i durant la tramitació de pressuposts va fer esmenes, no tan sols a un augment de pressupost a partides concretes, sinó actuacions que reforçassin el nostre servei públic de salut, tant a l'àmbit tècnic i de cartera de prestacions, com de reforç al personal de diferents àmbits, infermeria, tècnics de cures d'infermeria, facultatius, fisioterapeutes.

El que sí és cert, i això està contrastat ja amb el mateix ministeri i les associacions, la Plataforma de defensa de l'atenció primària de salut pública, on, per cert hi ha formacions sindicals que també han negociat i han signat acords a l'àmbit de la funció pública i a l'àmbit del Pacte de reactivació, per tant, vull dir que són dades que ells mateixos manegen i també situacions que denuncien, que la nostra comunitat autònoma té, per exemple, 100 euros menys comparat amb la Comunitat d'Extremadura en tema de la inversió per despesa al pacient.

A una comunitat autònoma on tenim una població que supera el 1.200.000 habitants a quatre illes, per la qual cosa la territorialitat i, diguéssim, les mancances en infraestructures

també afecten el servei públic de salut en eficàcia i eficiència, però també en la qualitat, evidentment tenim una població flotant que fa que tenguim situacions tenses en el nostre mateix servei de salut. I la progressió de la població, l'augment de població, és una constant.

Per tant, nosaltres entenem que s'han de presentar, com hem vingut presentant i tornam a reafirmar aquí, algunes reivindicacions, no tan sols dels usuaris ni dels seus familiars sinó dels mateixos treballadors públics de diferents centres, unitats bàsiques de salut i hospitals.

Per tant, aquesta proposició no de llei que presentam avui és una reflexió, però un directori de 12 mesures concretes pel que entenem unes actuacions d'urgència per a la millora de l'atenció en la resposta als usuaris i, com deia abans, als mateixos professionals que, abans ja i durant el transcurs de la pandèmia, però ara mateix també en una situació de tornada a la normalitat, pateixen una sobrecàrrega de feina. No crec que hagi de recordar de bell nou el nombre de xifres de manca d'infermers i infermeres, fisioterapeutes, psicòlegs clínics o a l'àmbit de la pediatria, ni tan sols la situació de més de 2.000 targetes sanitàries assignades a facultatius a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera.

A l'exposició de motius, i no m'allargaré més del temps, -sí que li demanaré al president que m'avisí quan em faltin trenta segons per concretar els punts i, sobretot fer més reafirmació-, tenim una situació també, i és esment d'aquesta reflexió, la necessitat d'especialistes en oncologia, en tractament de radioteràpia i també en el diagnòstic precoç perquè, és evident, i la tenim aquesta mateixa setmana, s'han hagut de suspendre cites que s'han ajornat a l'endemà, per una baixa que no s'ha pogut cobrir de manera urgent, com es podia cobrir amb altres efectius com, per exemple, efectius de primera necessitat, perquè hi ha tornos de guàrdia o tornos de romanents. No s'ha pogut cobrir perquè és insuficient el nombre de professionals.

A Eivissa, per exemple, s'han hagut de traslladar professionals des de l'Hospital Universitari Son Espases i també de Can Misses, per exemple, sobretot de l'hospital Son Espases a Eivissa pel tema de no interrompre la continuïtat; la qual cosa fa que la programació pròpia i les necessitats pròpies de l'Hospital Universitari Son Espases i Son Llàtzer no siguin, no es puguin augmentar quant a l'atenció oncològica.

I sabem que no ha començat encara, ara fa dos mesos que ja ha començat el programa de cribratge de càncer de còlon a l'illa de Menorca.

Per tant, la dotació necessària de personal d'infermeria per a atenció a la cronicitat, d'infermeria i facultatius especialistes en els tractaments oncològics, de tècnics de cures d'infermeria que donin aquesta resposta a una reivindicació de les mateixes àrees dels centres, de gènesi del centre de salut, de l'excessiva burocratització del personal, dels metges i també dels infermers i infermeres, i fa que també no tan sols sigui necessari un reforç de personal sinó, a més a més, una redistribució i una qualificació de les funcions, per exemple, d'aquests tècnics de cures d'infermeria.

Per la qual cosa, el directori de propostes que nosaltres li presentam aquí les tenen...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gómez, ha d'acabar, per favor.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

... -ja acab, president-, les tenen aquí plantejades quant a la necessitat d'incrementar més plantilla, diferents professionals, a l'àrea del Servei de Salut de les Illes Balears, tant hospitalari com d'Atenció Primària; llevar tot tipus ara mateix, perquè la prioritat és garantir la qualitat, però també la resposta immediata als pacients, però llevar la sobrecàrrega de feina. Per tant, fidelització, captació i estabilitat del personal sanitari de diferents àmbits.

Un adequat, també, suport al transport sanitari urgent, transport sanitari per part dels tècnics de d'emergència i, sobretot, qualsevol tipus de peatge que pugui haver-hi en el tema de fidelització, com pot ser, evidentment, la necessària actualització del complement de residència, com també peatges de qualsevol tipus d'accés i de promoció interna als professionals. Per la qual cosa, els deman el seu suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. S'han presentat les esmenes RGE núm. [5190](#), [5191](#), [5192](#) i [5193/22](#) i, per a la seva defensa, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Fernández, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, Sr. President, bona tarda, senyors diputats i diputades. El Sr. Gómez ens presenta avui, per acabar el curs polític, una PNL especialment llarga, així que, per no deixar-me res, en lloc de fer una intervenció general o m'explic que faré una anàlisi punt per punt.

En certa forma és una forma de fer una recapitulació dels temes que més hem discutit aquesta legislatura a aquesta comissió i al plenari.

Al punt 1, 2 i 3, on vostès demanen més professionals sanitaris, més pediatres i més especialistes en oncologia, votarem a favor. Estam cansats de dir, i entenc que vostès d'escoltar, que la Conselleria de Salut fa una cerca activa de professionals. La mancança d'especialistes és comuna a tota Espanya i és producte de la reducció de places de formació que es va produir fa uns anys. Encara que la situació ha millorat, aquestes metgesses trigaran uns anys a acabar la seva residència i estar a disposició. Esperem que en aquell moment no arribi a un altre govern amb les tises i tornem començar des del principi.

Quant al punt 4, no ens cansarem de reivindicar que el personal sanitari no ha d'exercir labors burocràtiques, lluny han quedat els anys que un entrava a la consulta d'un metge i

trobava una infermera fent les receptes. Les metgesses i infermeres compten ara amb eines informàtiques i són elles les úniques persones autoritzades a treballar amb informació sensible i protegida per la Llei de protecció de dades.

El punt 5 el votarem a favor, ja que és una feina que s'està fent.

Al punt 6, li hem presentat una esmena que vol incidir en la necessitat d'organitzar els recursos de forma més eficient i eficaç. Les malalties cròniques aniran en augment en els pròxims anys, per mor principalment del control de malalties que varen tenir un pronòstic fatal, de l'augment de l'esperança de vida i de l'envelliment de la piràmide poblacional. Per això aquesta figura, d'infermera especialitzada en cronicitat, és cada vegada més important. El punt quedaria així: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a incrementar la dotació de personal d'infermeria especialitzat en atenció a la cronicitat, segons les necessitats existents".

Al punt 7, hem presentat una esmena que consideram que aclareix millor el que vol expressar: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a impulsar una atenció domiciliària eficaç, proactiva i resolutiva, que doni suport i formació al pacient i a la persona cuidadora al domicili, per millorar la qualitat de vida del pacient i de la persona cuidadora, per prevenir en la mesura del possible complicacions que derivin en l'hospitalització".

Al punt 8, també hem presentat una esmena: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que des de la gerència del SAMU 061 es planifiqui la dotació necessària per al servei permanent del transport sanitari urgent, per tal de garantir la cobertura adequada durant tot l'any, atenent a una resposta eficaç, tant per a la població fixa com per a la flotant".

Entenc que en el seu punt, vostè fa referència a les peticions que els ajuntaments fan en els seus plenaris habitualment, però el diàleg entre institucions és sempre interessant, però no es pot imposar a qui té la competència i, per tant, la responsabilitat final de prendre la decisió.

També hem tret la referència a les illes d'Eivissa i Formentera, ja que tota la resta de la seva PNL parla de les Illes Balears i no en concret d'Eivissa i Formentera. I no ens cansam de repetir tampoc que les "crones" de l'illa d'on jo vinc, d'Eivissa, són les més baixes de Balears. No té sentit parlar només d'Eivissa, quan som els únics que tenim ambulàncies a tots els municipis, cosa que no passa a Mallorca, i crec que tampoc a Menorca.

Quant al punt 9, hi votarem en contra per una qüestió de recursos i eficiència. Les infermeres, com a personal sanitari, han d'estar als centres sanitaris, i des dels mateixos, seria interessant establir cada vegada més sinergies amb els centres escolars.

No em vull repetir molt amb el Decret de demora, del qual parla el punt 10, crec que fa un parell sessions ja vaig explicar que aquest decret no es pot reprendre ara, fins que no es doni

la pandèmia per acabada i que, per això mateix, la conselleria ha posat en marxa un pla de xoc contra les llistes d'espera.

Al punt 11, la consellera ho va tornar a repetir ahir, ningú no deixa de venir aquí pel català, no existeix cap problema amb l'ús de les nostres llengües i seguirà així, encara que ho repeteixin cada setmana i a cada PNL.

I al punt 12, hem tornat a presentar una esmena, que ja hem presentat en altres ocasions i que reflecteix millor la situació i les necessitats que tenim: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears perquè continuï en la lluita per al desenvolupament d'un REIB fiscal just i a la vegada insta el Govern de l'Estat i la Unió Europea perquè es reconegui l'especial dificultat econòmica que sofreixen els treballadors i les treballadores de les Illes Balears i s'estableixin fons extraordinàries perquè es pugui complementar el plus d'insularitat actual, fins arribar a quantitats equiparables al complement de Canàries."

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. També, per la defensa d'aquestes esmenes, té la paraula, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Martín, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, president. És evident que el nostre sistema de salut necessita més professionals a totes i cadascuna de les categories. En aquest sentit, donarem suport a cadascun dels punts on es reflecteix aquesta qüestió de la iniciativa que avui ens presenta Ciudadanos.

N'hi ha prou a passejar-se per qualsevol centre de salut o per qualsevol hospital per veure les mancances que existeixen. És cert que hem millorat en la dotació, però és cert que queda molt de camí per recórrer, i especialment ara, en període de vacances, unes vacances que són molt merescudes per tots els professionals que hi són i que és el seu dret, evidentment, veiem les dificultats que hi ha en la reposició d'aquest personal en diferents centres. Llavors, és una qüestió que des d'Unides Podem ens preocupa, ben igual que ens preocupen les llistes d'espera i com s'han d'eixugar, com s'ha de donar resposta a aquesta situació, que nosaltres considerem que ha de ser cent per cent amb els recursos públics, fomentant l'Atenció Primària i fomentant l'hospitalària es com s'ha de donar resposta a aquesta situació.

Hi ha algunes qüestions de la iniciativa a les quals no donarem suport, perquè entenem que s'han d'enfocar de manera diferent. En aquest sentit, en relació amb la incorporació dels tècnics en cures d'infermeria, a la desburocratització de les actuacions, nosaltres pensam que la burocràcia s'ha de fer per part de personal administratiu, o bé amb les plataformes informàtiques existents o millorades, perquè també hem de veure que hi ha llocs on encara tenen equips obsolets i això és una qüestió on s'ha de posar fil a l'agulla i s'ha de millorar, perquè no pot ser, i és una qüestió d'eficiència bàsica, que els professionals sanitaris estiguin amb un material, o uns

instruments que en aquests moments no donen el cent per cent del que haurien de donar.

I una altra qüestió a la qual no donarem suport, entenem el fonament de la proposta, però no li donarem suport, és la incorporació de les infermeres a les escoles. En quin sentit pensam que s'hauria de fer o com s'hauria de donar solució a una problemàtica existent en aquest moment a les escoles, a infantojuvenil, no només a infància, sinó també a adolescència? Consideram que per a una millor continuïtat assistencial, s'hauria de fer des del Servei de Salut i no creant un servei específic, diferenciant educació. S'hauria de fer des dels centres d'Atenció Primària, sempre en coordinació amb els diferents especialistes, per què? Perquè si no esquarteram els infants i tenim una història clínica a educació, una història clínica a salut i una altra a serveis socials i una altra a un altre lloc. Per tant, esquarteram aquesta informació i això dificulta la continuïtat assistencial. En aquest sentit, nosaltres som partidaris que entri dins el sistema de salut i sigui coordinat des d'Atenció Primària, amb els professionals que ja puguin dur aquests al·lots i tinguin els centres de salut de referència.

En definitiva, donarem suport a la pràctica majoria. Hem presentat diferents esmenes, que esperam que el grup proponent les pugui atendre o ens proposi qualsevol tipus de transacció.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Martín. També, per a la defensa d'aquestes esmenes, té la paraula, per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca el Sr. Ensenyat, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. I per complementar les aportacions que han fet les dues companyes proponentes d'aquestes esmenes, amb referència a aquesta proposició, a aquesta proposta que du el Grup Parlamentari Ciutadans, de la qual compartim, evidentment, tot un rerafons i tota una anàlisi de la realitat, amb unes parts sí, amb altres no tant; crec que sempre és important establir quines són les causes d'aquesta situació, i especialment avui que som a Salut, si un metge vol fer un bon tractament, o una infermera o un professional de sanitat, evidentment ha de fer un bon diagnòstic, si no serà mal de fer que encerti -no és així Sra. Borrás?, a l'hora de fer la recepta em referesc, i crec que aquí, a les Illes Balears, tenim un problema seriós, greu, que hem incrementat gairebé el doble la població en els darrers 20 anys.

Però això no són fenòmens naturals, això no és un tsunami, i això no és un huracà, això no és un temporal, això senzillament és una qüestió que es pot calcular i tenim instruments per calcular fins on volem arribar.

El que passa és que de tots els que hem passat per governs, per diferents governs, tant municipals, com autonòmics, com insulars, per ventura ha faltat valentia a l'hora de definir bé, fins on volem arribar, o fins on podem arribar, o fins on tenim els recursos per poder arribar. I ara ens trobam ja amb tota una

sèrie de conseqüències d'haver fet tot un conjunt de polítiques fora planificar.

I quan des de MÉS per Mallorca diem: ens hem d'asseure i hem de pensar bé les coses, que fins i tot se'ns titlla de turismefòbics, o d'anar en contra del creixement, o això, crec que és a això al que ens referim. Si hem doblat la població en 20 anys i es preveu que la tornem doblar en altres 20, és a dir, passam d'1,2 milions de persones en el conjunt de les Illes Balears, de persones que tenen infants que s'hauran d'escolaritzar, de persones que hauran de necessitar els serveis de salut, evidentment, l'únic que farem serà posar pegats a una situació que nosaltres mateixos hem generat.

Per tant, també és necessari fer aquesta diagnosi amb profunditat, però també corregint altres temes, perquè, si posam la sanitat que, evidentment, hi ha hagut un esforç titànic, com la mateixa educació, als nivells d'ara, sense tenir en compte el creixement que podem patir en un futur, o almanco que el sapiguem, en certa manera, planificar, d'aquí anys tornarem estar exactament a les mateixes. I, evidentment, hi ha una qüestió, que és la manca de professionals, que ens afecta a tots i que moltes vegades tampoc no hem de caure dins discursos simplistes de dir, bé, falten professionals, idò la solució quina és? Posa'n! Això és així, no? En falten, idò que en posin. És clar, el problema és que no hi són i no els trobarem davall una col.

I hem parlat moltes vegades que si hi havia barreres lingüístiques, parlam del català, no mai parlam del castellà -per suposat-, que la Sra. Ribas, a la darrera sessió, ja em va deixar molt clar que *es la lengua en la que nos entendemos todos*, no?, fins i tot això... -no hi és?, em sap greu que no hi sigui-, però, bé, fins i tot això no és real, perquè a Mallorca no només es parla mallorquí i castellà o, almanco, al meu carrer, també es parla francès, també es parla alemany, també es parla àrab, moltíssimes llengües que conviuen dins un mateix territori i que, per ara, no han estat mai una font de confrontació, sinó tot el contrari, d'enriquiment com a societat mallorquina que som, que, al cap i a la fi, tots som molt conscients que això va cap a un mestissatge i que això suposarà, evidentment, un enriquiment a nivell cultural i també, evidentment, a nivell personal.

Per tant, estam d'acord amb tot el plantejament que fa respecte de la proposició de Ciutadans, que hem de recordar que és un partit liberal i que són d'aquells que defensen que els mercats ja s'autoregularan tot sols i que el paper de l'administració ha de ser minso, en aquest sentit. Per tant, això vol dir que, per ventura, s'haurien de qüestionar aquesta liberalitat, i no som jo, evidentment, qui els ha de dir el que han de fer, però, bé, sempre que determinades qüestions, com la planificació, es deixen en mans del sector privat, evidentment, el que prima és l'interès econòmic per sobre del benestar de les persones i, per tant, crec que el paper fonamental de les administracions ha de ser aquesta defensa dels drets de les persones, entre els quals, evidentment, parlam de la sanitat i parlam de l'educació i d'altres, com uns dels fonamentals, evidentment, que ha de tenir qualsevol democràcia consolidada.

Per tant, estam d'acord, és a dir, crec que les companyes ja li han fet un posicionament d'aquelles accions concretes a les

quals donarem suport i a altres que no donarem suport, que entenem que ja corresponen a altres àmbits i que el plantejament seria, per part nostra, diferent.

Res més. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Borrás, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president, bona tarda, diputats i diputades. Bé, nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, per suposat que donarem suport a aquesta proposició no de llei que ha fet Ciutadans, és una proposició similar a la que fèrem nosaltres el mes de març, però un poquet més específica en segons quines coses. Perquè, bé, a l'exposició de motius, és vera que tenim un 23% del pressupost, que s'ha doblat el pressupost des del 2015, però, com ja li he dit un parell de vegades a la consellera, no s'ha doblat la satisfacció, sinó que la satisfacció -tant dels professionals com de la població- és a la meitat, i és necessari que posem els punts ja d'una vegada damunt les is, i hem de tenir clar que hem d'augmentar la prevenció i la protecció de la salut perquè, si no, no millorarem l'estat de salut de la població i, de cada vegada, aquesta població estarà més malalta, tindrà més obesitat, més malestar en salut mental, per tant, farà més ús d'aquests serveis sanitaris, serveis sanitaris que no hem preparat.

Vull dir, també, que és vera que hi va haver una política de reducció de places d'especialistes, però que en aquesta comunitat autònoma hem tengut un govern progressista que durant set anys ha tengut set anys per fer-ho i no ho ha fet, vull dir, no va augmentar des del primer any; si en sabien tant i feien tanta bona previsió, record que les infermeres en dos anys ja tenen l'especialitat i els metges, el màxim, són cinc; ara ja tendriem molts de metges de cinc anys, que són això: cirurgia maxil·lofacial, neurocirurgia i crec que cures intensives. En aquests set anys, no ho han fet.

De prevenció i promoció de la salut, ja ho vaig dir l'altre dia, no han posat encara en marxa l'agència, han tengut dos anys i encara no està en marxa.

És vera que falten pediatres, la gran majoria, entre el 50 i el 90% dels pediatres d'aquesta comunitat autònoma d'Atenció Primària no són pediatres, però no és que no siguin pediatres, es que ni tan sols tenen el títol de metge de família!, no han homologat el títol amb el Ministeri d'Educació i amb el Ministeri de Sanitat, la qual cosa consider que és greu per als nostres nins, perquè, a més, com que no tenen el títol homologat, això vol dir que fa poc que han vengut dels seus països i no saben la nostra política de prevenció, no saben quines malalties són més prevalents, no saben com s'han d'enfrontar als nins.

Del català, vull que quedi clara una cosa, que és vera que s'eximeix, en aquests moments, de català, els metges i infermeres, només els metges i infermeres, la resta de personal

no està eximida de català i que, per tant, no venen. Però se'ls segueix exigint, malgrat..., o sigui, se'ls diu, se'ls amenaça que se'ls exigirà, quan duuguin dos anys, el B2, però després no es demana a ningú, amb la qual cosa és una amenaça inútil, però és una amenaça que la gent sap que no podrà promocionar, que no podrà tenir accés a la carrera professional i que, si a un altre lloc, com vostès diuen que és la resta d'Espanya, també hi ha falta de metges, idò, és clar, si a un altre lloc no t'amenacen d'aquesta manera, doncs, és clar, m'estimaré més anar a aquest altre lloc.

I és curiós que s'exigeixi el decret de català a segons qui, però només a segons qui, i després, en aquest parlament, ens trobam el fracàs del bilingüisme, el fracàs de les polítiques que han fet fins ara, perquè resulta que hi ha més de la meitat de les persones dels parlamentaris d'aquest parlament que no el parlen. Per tant, és una cosa que de vegades et bull el cap.

Amb la infermera escolar, també hi estam totalment d'acord, malgrat que les infermeres d'Atenció Primària, sobretot les que han fet l'especialitat de medicina familiar i comunitària, van als col·legis públics a fer..., almanco tenen la consulta de joventut, allà, al col·legi, i a molts de col·legis concertats ja n'hi comença a haver.

I quant a les llistes d'espera, com no pot ser d'una altra manera, no podem admetre, de cap de les maneres, les llistes d'espera que hi ha en aquests moments, i hem de pensar que ara ja, a més, s'acusa al Partit Popular que volia tancar hospitals, volia!, perquè no els va arribar a tancar, va parlar amb els professionals i no els va tancar. Però aquest govern, tan progressista, tanca les urgències, quasi quasi cada dia, de Son Llätzer i d'Inca. O sigui, tu vas a urgències i resulta que estan tancades, i el mateix 061 et diu: no hi podem anar.

Per tant, votarem a favor d'aquesta proposició.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Borrás. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, ha disculpat la Sra. Ribas la seva assistència. Per tant, passarem al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, té la paraula la Sra. Pons, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, molt bona tarda. Sr. Gómez, Ciutadans, portaveu de Salut d'aquesta formació política, vull dir-li que nosaltres estam pràcticament d'acord amb tots els punts d'aquesta iniciativa que avui presenten; de fet, i permeti'm, li diré que estam pendants que es dugui a aquesta Comissió de Salut una que varem enregistrar el Grup Parlamentari El Pi, el dia 22 d'abril, i que encara no s'ha debatut, allà on posam damunt la taula i deixam palesa la situació que té aquesta comunitat autònoma.

Una, que el fet insular fa que l'accés a l'habitatge, el preu dels combustibles, despeses diàries, siguin molt superiors a la mitjana estatal, creiem que aquest és el gran problema que té la sanitat en aquesta comunitat autònoma, tot i que també hem sabut que aquests darrers dies hi ha altres comunitats igual, fins

i tot, hi ha altres països que es troben amb problemes a l'hora de contractar metges i sanitaris; creiem que ens trobam a les portes d'un problema que creix i creixerà i que li haurem de posar solució d'alguna manera.

Estic absolutament d'acord amb algunes de les reflexions que s'han fet avui aquí, hem doblat i duplicat la nostra població els darrers anys i mentrestant ens trobam que Madrid mira sistemàticament cap a una altra banda. Sabem que durant la pandèmia han enviat fons cap aquí, sabem que els fons europeus també han arribat cap aquí, però hi ha un dany estructural que té aquesta comunitat que fins que no l'arreglem no en tendrem la solució.

Menorca, Eivissa i Formentera encara ho tenen pitjor que a l'illa de Mallorca, i són molts -com deia- els problemes que patim en aquesta comunitat, també els sanitaris i, per tant, també els pacients d'aquestes Illes Balears.

Com deia, hi ha una proposició no de llei semblant a la seva, hi ha temes que nosaltres no en parlem, perquè creiem que estaven superats des de l'any 1986, no diré de què es tracta, però vostès són intel·ligents i ho saben, estam cansats d'haver de parlar sempre del mateix, d'un tema superat, com estava.

I vull dir que també es va aprovar, dia 27 d'abril, una proposició no de llei allà on parlàvem, des del Grup Parlamentari El Pi, d'un greu dèficit de personal sanitari allà on instàvem, entre altres coses, a establir negociació que garanteixi apujada significativa dels doblers que pel plus d'insularitat reben els professionals del sistema sanitari. I, per cert, com que es va aprovar, creiem que aquests papers que nosaltres duim i enregistram i debatem i aprovam, i fins i tot, per unanimitat i ens n'anam tan contents a ca nostra, seria el moment que tot això es fes realitat, si es pot, i, si no es pot, s'ha de fer un esforç perquè es pugui.

He parlat d'habitatge, he parlat de règim especial, he parlat de població que s'ha duplicat, he parlat de tantes coses, però que no em diguin que a aquest paradís que són les Illes Balears no venen perquè per promocionar s'han de treure un B2 de català; és a dir, ja està bé de tenir l'autoestima baixa com a comunitat, és a dir, és un B2 que, per promocionar, resulta que no volen venir. Perdonin, aquestes són les Illes Balears, som mediterranis, són fantàstiques, tenim un paisatge extraordinari, unes platges meravelloses, una població fantàstica, tenim cultura, tenim muntanya, tenim de tot, absolutament de tot en aquesta comunitat, si resulta que, després d'haver fet 12 anys -per fer un metge necessitam 12 anys-, no poden aprendre a dir "*julivert*", sincerament..., mira, què vols que et digui?..., crec que aquest no és el problema. Que hi hagi habitatges per a tothom, que siguin més assequibles, que totes aquestes coses se solucionin i estic segura que aquest no serà el problema.

Per tant, Sr. Gómez, parlava en general, estic un poc apassionada en el dia d'avui, però no és que em ficàs amb vostè, li vull dir que direm que sí a tots els punts. Si vostè permet votació separada, nosaltres -com es pot imaginar-, al punt 9, allà on parlem d'infermer escolar, ja en varem parlar en temps de pandèmia, nosaltres no creiem en això, creiem que, així com està la situació, si hem de posar un infermer a cada

escola ho tenim una mica complicat, per tant, és guapo damunt el paper però creiem que és impossible.

I al punt número 11, allà on parlem d'aquell tema tan delicat, com és la llengua, nosaltres per aquí no hi passam.

Per tant, si vostè m'admet votació separada, en aquests punts els direm que no.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Sanz, per un temps de cinc minuts.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President. Bé, avui debatем una proposta sobre l'augment dels professionals en sanitat, crec que l'esperit és augmentar la qualitat i la quantitat de professionals que tenim al Servei de Salut de les Illes Balears, i es parla, principalment, també en alguns punts, de l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera.

Sr. Gómez, a la majoria de punts li votarem a favor, però sí que hem de pensar una cosa, quan aquestes propostes es presenten s'ha de tenir en compte també que hi ha un pressupost per poder tenir més persones treballant, i no sempre es vota a favor per tots els grups, llavors, hem de ser també conseqüents, si no votem a favor d'incrementar el pressupost, no podem demanar després més personal, és molt complicat, de veritat, i ho dic amb tota la bona voluntat del món que fem l'esforç per totes bandes, perquè, a més, es fa, s'apuja el nombre de professionals, es consolida ara mateix amb oposicions, perquè per consolidar i fidelitzar recordem que la major mesura de fidelització són les oposicions. Esperem que si algun dia no governa l'esquerra continuem fent oposicions per poder tenir persones fidelitzades perquè, si no, haurem fet poques coses de profit.

Respecte dels pediatres, totalment d'acord, ho he vist a la meua etapa a la sanitat, però també és cert que hi ha professionals que fan aquesta tasca. I m'agradaria esmentar, que avui no hi és el Grup VOX, però sí que parlar que a altres països potser no estiguin ben formats, home!, tenen el títol de medicina homologat, i aquest sí que està homologat, potser no l'especialitat però sí el títol de medicina, si no, no podrien exercir a la Unió Europea, és una qüestió formal. Llavors, alerta amb afirmacions sobre que d'altres països no formen bé, li puc ben dir, per coneixement proper i per metges que han treballat a Formentera, que la medicina cubana és de les millors del món, i no és europea i venen a treballar a la Unió Europea i amb molt bon resultat.

Després, sí que hi ha un punt, Sr. Gómez, qui li hauria de dir, sobre la desburocratització de les tasques sanitàries; és que les tècniques en cures d'infermeria, ja ho diu el nom: tècniques en cures d'infermeria, no són tasques burocràtiques; les tasques burocràtiques associades a la història clínica les han de fer sanitaris especialitzats, que són els metges i els infermers. Llavors, tampoc no és aquesta tasca, si fes falta que hi hagués

algun tipus de treball administratiu, s'haurà d'incrementar el cos administratiu, no el cos de tècnics en cures d'infermeria, que no és aquesta tasca. Per això li dic, que potser no vagi per aquí on ha de ser.

Després, en altres hi ha algunes esmenes que sí que la veritat que hi donaríem suport si les aprovàs, però no entraré al debat, perquè crec que ja li ho han expressat abans, però sí que hi ha una qüestió sobre l'infermer dels centres escolars, en aquesta qüestió també li parlo des de l'experiència, són unes tasques de l'infermer que hi ha al centre de salut, el suport a l'institut o al centre escolar que tingui més a prop, la formació en educació sanitària, la formació en educació sexual, que també és una tasca que fan els infermers del centre de salut; llavors, un altre infermer, fora del servei sanitari, per formar en aquestes qüestions potser, a més amb les competències ja assignades, al centre de salut, crec que no és adient, per això a aquesta qüestió no se li podria votar a favor.

I després no li donarem suport al punt sobre la llengua catalana. Per què? Ho he dit moltes vegades i li ho diré avui: la llengua catalana és un dret per al pacient i ens oblidem que parlem dels pacients, no parlem de qui ve, parlem dels pacients. Quan un pacient, que la seva llengua materna és el català, arriba a un centre sanitari, té el dret d'expressar-se en aquesta llengua. I sembla que és més important el dret de qui ha de venir que el dret de qui viu aquí, i com que no es pot posar un dret per sobre de l'altre, el que prima és el dret de l'accés a la Sanitat de l'usuari, que és el més important.

I no hem d'oblidar aquest punt perquè no podem fer una guerra amb la llengua, que sembla que cada vegada, ho ha dit la Sra. Pons, de veritat, aquesta guerra estava superada i tornem a traure-la, perquè si un B2, un B1, un nivell..., Déu meu!, pensem en els pacients, que jo pens en els pacients, quan un pacient arriba, jo puc pensar en una pagesa de La Mola que arriba al centre de salut, i només parla català, perquè és la seva llengua materna, té dret que el metge que hi hagi l'entengui, perquè sembla que ens oblidem del dret de la pacient. I és la qüestió per la qual no li podem votar a favor aquest punt, perquè, de veritat, crec que hem de cercar punts d'acord, hem de cercar facilitar-ho, que ja hi és, eh?, la Llei d'accés a la funció pública ja estableix una exempció, justament, per a aquest punt, ja ho estableix: si hi ha mancança de professionals, el català no serà un requisit, i ho diu talment. Llavors, llevar el requisit és llevar un dret als usuaris, que és el que no podem fer.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts. No hi ha cas. Idò així, té el torn el Sr. Gómez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Sí, gràcies, president. Jo entenc que és un debat gros, perquè són 12 punts, però crec que era important ficar dins una proposició no de llei reivindicacions que se sostenen, tant de bo

no hi hagués necessitat de plantejar-ne cap d'aquestes, tant de bo!

Tant de bo el punt 1, que vostès hi estan d'acord, que és la constatació de la necessitat de personal, és transversal a tot, és transversals la necessitat d'infermers i infermeres. I ara plantejarem per què es planteja la desburocratització? Perquè no hi ha infermers i infermeres, i perquè perden molt de temps en fer historial de consultar davant l'ordinador. No han fet cap proposta, vostès, d'augmentar plantilla administrativa, sap per què el Govern no fa plantilla administrativa en els centres de salut? Perquè no els té per tractar expedients de dependència i discapacitat, no en té suficients. Això és el problema que hi ha.

Per això ens semblava més fàcil una iniciativa que ha tengut el col·lectiu -que ha tengut el col·lectiu-, d'oferir-se a fer una tasca de desburocratització, per tant, d'un recurs que ja és a l'Atenció Primària. Per això hi ha aquesta proposta, i m'agradaria que fèssim un dia una reflexió sobre aquest tema, no és una imposició, sinó que és una qüestió de canalitzar una necessitat que hi ha i que es puguin dedicar infermers i infermeres més temps, més minuts, als pacients, atesa la saturació que hi ha, moltes vegades, sobretot, amb molta llista d'espera per altres tractaments.

Sr. Ensenyat, vostè ha estat molt lul·lià, avui, a mi m'ha agradat... -Sr. Ensenyat, vostè ha estat molt lul·lià, avui, m'ha agradat-, ha dit això de la llengua, això de les cultures, l'enriquiment, hi estic totalment d'acord, però *el Estado mínimo* no és un tema del marc general del liberalisme, sinó del marc del conservadorisme i del mini "estatisme" que hi ha, la part liberal nostra, almanco, la nostra, si anam al segle XIX, el socialisme ha sortit del liberalisme també, eh? Però jo em referesc al concepte del protagonisme, l'usuari, el que decideix l'usuari: cures pal·liatives, eutanàsia, és a dir, per això nosaltres donam suport també a aquesta línia. *Fíjate, ¿eh?, qué pedazo de raros somos*. Hi estam d'acord, perquè donam el protagonisme a la llibertat d'elecció.

I els he de reconèixer una cosa, i vostès minven un dret al Decret de garanties de demora dels pacients, han eliminat un dret, reconeguin que han eliminat un dret. Necessari? *Contrastación de derechos*, una prioritat a una altra; perquè una situació conjuntural, la mateixa que es produeix, no faré cap..., de mi no sentiran mai una confrontació ni una lluita amb la llengua, la paraula lluita, confrontació, tensió, no la tendran mai d'aquest diputat que els parla, en una llengua que estim moltíssim, que és la meua llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, juntament amb la castellana.

Per tant, lluita cap, però hi ha una conjuntura, una conjuntura greu, i qualsevol notícia d'incentiu que pugui impedir, per això deia allò dels peatges, és el moment ara de suspendre'l, i per això reivindicam això.

Pel que fa a les esmenes, Sra. Fernández, li diré que, miri, començaré pel darrer, no li acceptarem la número 12, l'esmena que ha fet a la proposta número 12. No, deixi vostè que continuï exigint i desenvolupant i lluitant per... la presidenta ho va dir ahir: "*Soy reivindicativa con el Gobierno Sánchez de Madrid*", deixin la Unió Europea, això és el pressupost i règim fiscal. Per tant, vostès desnaturalitzen en un poquet aquesta

esmena i jo crec que és un encoratjament per a tot el Parlament aprovar-la. Per tant, no li acceptaré la 12.

A la número 7, sí, totalment d'acord, tenen vostès tota la raó en la redacció i en el concepte d'infermer de suport. Per tant, l'hi donaré.

No li puc donar al 6, tal com vostès la plantegen, perquè és contradictòria amb el punt 1. Per tant, si vostès accepten la seva esmena, tal com és la nostra, o almanco la seva que diu: "*Atención a la cronicidad*" i no "segons les necessitats existents", és que les necessitats existents s'han fet paleses a tot el discurs, no, no, és que la Sra. Pons, quan dugui la seva PNL, també dirà exactament el mateix: necessitats, i l'atenció a la cronicitat és un marc molt més ampla d'atenció de qualitat i d'atenció integral que és necessària, i està constatada la necessitat d'aquests professionals. Per tant, no l'hi puc acceptar el punt tal com vostè l'ha plantejat aquí.

Al número 7 ja li he dit que sí.

I al número 8, sí que té tota la raó, és ver, varem posar "Àrea de salut d'Eivissa i Formentera", recorda vostè, Sr. Sanz, el que va passar a Formentera amb una ambulància? Per això posava "l'Àrea de salut d'Eivissa i Formentera", no d'Eivissa, l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera.

I vostè sap quina població hi ha ara a Eivissa i Formentera, ara mateix? Per això demanam que hi hagi, juntament amb batles i batlesses, tant que reivindicam aquí el consens i ahir la presidenta va dir, i ho va dir la consellera de Presidència en el tema de la Llei de consells: s'ha treballat amb els..., parlin amb els... o n'hi ha uns amb els quals s'ha de parlar i amb uns altres no? Parlem amb els batles i batlesses.

Per això deia que la planificació es feia conjunta, qui té els coneixements, evidentment, és la gerència del SAMU, 061, sense cap dubte, no és cap animalada posar que es parli amb ells, perquè hi ha batles i batlesses que cada cert temps demanen la seva ambulància, perquè la seva ambulància ha anat a reforçar un altre municipi, per això ho deia. I si un municipi ha de tenir dues unitats, en aquest municipi, d'acord?

Sí estic d'acord a llevar això de "l'Àrea de salut d'Eivissa i Formentera" perquè, és ver, no és cap menyspreu a l'àrea de salut de Menorca ni a l'àrea de salut de Mallorca, però no volem llevar això de... això de...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant, Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

... -ja acab, president-, això de d'acord amb els..., -disculpin-, "d'acord amb els batles i batlesses o amb els municipis".

Finalment els don l'agraïment de part del meu grup parlamentari pel que vostès han plantejat aquí, de donar suport a certs punts, però recordin que això és una reivindicació constant que ve aquí, que crec que és una crida d'atenció a necessitats que hi ha i que han traslladat els usuaris, les seves

famílies, els cuidadors i, sobretot, els representants d'aquests professionals, infermers, fisioterapeutes, tècnics de cures d'infermeria, metges i metgesses.

No crec que el meu grup parlamentari hagi fet una proposició no de llei que no vagi en la línia constructiva, propositiva, des de la lleialtat institucional tant a la conselleria com als diferents serveis.

Torn a dir, ha estat un encert, no sé si me'n he recordat de dir-ho, un encert la política de la Conselleria de Salut d'haver concertat serveis amb la xarxa de sanitat privada, precisament per donar resposta immediata, i ho felicitem i ho agraïm, a les llistes d'espera i demandes, però és una cartera molt concreta de prestacions que no cobreix les demandes de saturació que encara té l'atenció hospitalària.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

President, disculpi, podem demanar un recés d'un minut?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, com que hi ha hagut diferents esmenes que sembla que hi ha voluntat per part del proponent d'acceptar-les, em sembla que seria el més assenyat, d'acord?

Fem un minut de recés i...

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, seguim. Una vegada acabat el debat, passarem a la votació. Si no ho he entès malament, seria votació dels punts 1, 2, 3, 5 i el punt 7, amb l'esmena incorporada. És així?

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

Unanimitat.

EL SR. PRESIDENT:

Unanimitat. Moltes gràcies. I ara, com que hi ha diferents criteris, passàrem a votar la resta per separat.

Punt número 4.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

5 vots a favor.

EL SR. PRESIDENT:

En contra?

EL SR. SECRETARI:

7 vots en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

Cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt número 6.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

5 vots a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

6 vots en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

1 abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt número 8.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

5 vots a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

1 abstenció?

EL SR. SECRETARI:

6 vots a favor, 1 abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Al punt número 9.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

4.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

8.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Punt número 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

7 vots en contra.

EL SR. PRESIDENT:

I abstencions?

EL SR. SECRETARI:

Cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt número 11.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

4 vots a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

8.

EL SR. PRESIDENT:

I abstencions?

EL SR. SECRETARI:

Cap.

EL SR. PRESIDENT:

No n'hi ha cap. Passam al punt número 12.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

7 vots a favor.

EL SR. PRESIDENT:

En contra?

EL SR. SECRETARI:

6 en contra.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 4086/22, relativa a mesures urgents de la millora de l'atenció i la resposta als usuaris i als professionals sanitaris del Servei de Salut de les Illes Balears.

(Remor de veus)

Un poquet de silenci per favor!

2) Proposició no de llei RGE núm. 4370/22, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, per l'aplicació efectiva de la Llei 4/2015, de 23 de març, de drets i garanties de la persona en el procés de morir en relació amb les cures pal·liatives.

Passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 4370/22, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, per a l'aplicació efectiva de la Llei 4/2015, de 23 de març, de drets i garanties de les persones en el procés de morir en relació amb les cures pal·liatives. Per a la seva defensa té la paraula, per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, la Sra. Pons, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Així és, avui parlem a través d'aquesta iniciativa que presenta el Grup Parlamentari El Pi, de cures pal·liatives. Fa anys ja, que vaig començar a comprendre en què consistia exactament aquest servei d'acompanyament als malalts, d'assumir que te'n vas, que ho assumeixin els teus familiars, de tancar capítols pendents per poder-te'n anar en pau, sense dolor i amb tranquil·litat i acompanyat d'aquells que en saben, metges, sanitaris, psicòlegs, voluntaris i també de la família que estimes.

Així que les cures pal·liatives, creiem des del Grup Parlamentari El Pi, que hauria de ser un d'aquests serveis que haurien de tenir la nostra reverència permanent, perquè creiem que les persones que fan possible una mort en pau i tranquil·litat i sense dolor, s'ho mereixen tot per part de la societat. Segons la definició de l'Organització Mundial de la Salut, les cures pal·liatives són un mètode que millora la qualitat de vida dels pacients i de les seves famílies, fent front als problemes associats a les malalties greus, a través de la prevenció i alleujament del sofriment, mitjançant la identificació precoç i l'avaluació minuciosa del dolor i altres problemàtiques físiques, psicològiques i espirituals. No es tracta ni té com a objectiu d'allargar la vida, ni d'accelerar la mort, sinó de tenir cura, perquè tenguim la màxima qualitat possible i acompanyar, com hem dit, la persona, la seva família i els éssers estimats en aquesta etapa final.

La situació demogràfica actual evidencia una clara tendència a l'envelliment de la població, que no farà més que augmentar progressivament les necessitats en matèria de cures pal·liatives. Per aquest motiu és imprescindible, creiem, una forta inversió per part de les administracions públiques que han de fer front amb garanties de qualitat a aquesta demanda social present i futura. En aquesta Comissió de Salut, així com a Assumptes Socials i a tantes d'altres, parlem moltes vegades de la dignitat humana, creiem que cures pal·liatives afavoreix que tenguem una dignitat, que compreguem el trànsit cap a la mort, entre altres coses.

A Espanya es calcula que unes 200.000 persones necessitarien anualment aquest servei, però més de 77.000 moren sense rebre aquestes cures pal·liatives, ja que, segons la Societat Espanyola de Cures Pal·liatives, anomenada SECPAL, per cada 80.000 habitants, només hi ha una persona correctament formada per dur a terme les cures pal·liatives necessàries.

No m'allargaré molt, a Balears tenim, des del 23 de març del 2015, la Llei 4/2015, de drets i garanties de la persona en el procés de morir, segons consta en el programa de cures pal·liatives, elaborat per la Conselleria de Salut per al període 2019-2023, 4 de cada 10 ciutadans d'aquestes illes, que es troben al final de la seva vida i requereixen aquesta atenció, no la reben. I pensam que això és un drama, perquè hi ha molta diferència de poder tenir aquest servei de cures pal·liatives a no tenir-lo. Així que, creiem que hem de lluitar entre tots perquè això sigui possible, perquè tots ens arribarem a trobar a qualche moment, tard o d'hora i creiem que és necessari també per a aquella dignitat que he anomenat abans.

Per tant, ja no m'allargaré, aquests són els punts d'acord que hem redactat per a vostès: "El Parlament insta el Govern a incloure les cures pal·liatives, per a persones, com a assignatura obligatòria dins les carreres de medicina, infermeria i psicologia, entre d'altres." Sabem que en aquesta comissió hi ha especialistes en sanitat -per cert, vull saludar no només els diputats que ho són, sinó també a Pedro Castro, que avui ens acompanya, que és assessor, també del Grup Parlamentari El Pi, és el gerent de sanitat en aquesta comunitat autònoma-, i vull dir que sabem, com s'ha dit, crec que tal vegada m'allargu una mica, no ho sé president, que el grau d'infermeria a la Universitat de les Illes Balears, és cert, com se'm va comentar,

té una assignatura obligatòria, però això és al tercer curs i tan sols són 3 crèdits, referida a cures pal·liatives.

A la nostra proposició no de llei, també hem reflectit que Medicina a la Universitat de les Illes Balears, ha posat aquesta assignatura, 3 crèdits també, de forma obligatòria. Però nosaltres demanam que l'Estat, instam l'Estat que ho inclogui com a assignatura dins aquestes carreres i que no quedi sols a disposició de les comunitats autònomes. Avui n'hem parlat, han de poder venir infermeres, infermers i metges d'altres comunitats autònomes, i creiem que tots han d'estar formats, almanco mínimament, en cures pal·liatives. Per això parlem de la formació en el punt del nostre acord. Creiem en la visibilització, l'impuls, la promoció i la formació en cures pal·liatives.

Per altra banda, també instam el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes a garantir l'accés al servei de cures pal·liatives a totes les persones que ho necessitin i, per acabar, dotar de recursos personals i econòmics suficients la Llei del 2015, de drets i garanties de la persona en el procés de morir, perquè es pugui desplegar i aplicar de forma efectiva, i més concretament respecte de les cures pal·liatives.

És salut, però també és humanitat i és dignitat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons. S'han presentat les esmenes RGE núm. 5123/22 i 5186/22. Per a la defensa de l'esmena 5123/22 té la paraula el Grup Parlamentari Ciudadanos, el Sr. Gómez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Sra. Pons, nosaltres donarem suport a la seva proposició no de llei que presenta El Pi avui aquí, va un poc en la línia també del que nosaltres hem constatat i s'ha aprovat a aquesta mateixa comissió fa una estona, que és el punt 1, la constatació de la necessitat d'especialistes, de professionals sanitaris de diferents àmbits. Independentment que estiguem d'acord o no, és evident que amb dades com que manca la figura del professional d'infermeria i gestor de casos, per donar una resposta integral de qualitat i durant tot l'itinerari al tractament de la malaltia, i especialment als malalts crònics i també als malalts que necessiten cures pal·liatives, la figura de l'infermer, del professional d'infermeria i gestió de casos és important.

Però també és important per a la identificació de molts de casos que encara no estaven identificats per manca de mitjans, entre altres coses, i perquè es produeix, i a mi no m'agrada citar dades negatives com decessos que es poden produir, però això és una comissió de salut i no ens en queda d'altra, notícia de fa un mes: 4 de cada 10 ciutadans de les Illes Balears que necessiten cures pal·liatives perden la vi..., és a dir, moren, sí, moren sense ells, o per manca d'identificació o per manca de recursos. Hi ha molts de recursos, però no tots els recursos tenen la figura de l'infermer i gestor de casos.

Per tant, nosaltres entenem que era una oportunitat aquesta iniciativa que vostès presenten avui no per millorar-la, sinó per complementar-la, perquè vostès plantegen aquí un itinerari necessari i unes demandes que són, evidentment, necessàries en el nostre sistema públic de salut per donar-li eficàcia, per donar una resposta integral al pacient i perquè tenguem la qualitat que li pertoca. No és una qüestió només pressupostària, és una qüestió organitzativa moltíssimes vegades i de sinèrgies dels diferents recursos que hi ha.

La persona precisament, el professional infermer té una acció transversal i conjunta a diferents àmbits disciplinaris, no només de l'Atenció Primària sinó també de l'hospitalària i, sobretot, de l'atenció moltes vegades a domicili. Ve a ser, aquest infermer, amb molta dotació psicològica per treballar l'aspecte emocional, però també l'acompanyament i el seguiment d'aquests pacients, especialment els pacients crònics i, per tant, també els pacients que necessiten cures pal·liatives.

Per tant, en aquesta línia, Sra. Pons, nosaltres li hem fet l'esmena que entenem que no que la millori sinó que complementa i és una oportunitat per plantejar també una reivindicació necessària, que abans també l'han traslladada a la proposició no de llei que hem presentat en el torn que precedia a la seva.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Passam ara a l'esmena RGE núm. 5186/22, que ha presentat el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Borrás, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. Bé, el Grup Parlamentari Popular donarà suport a aquesta iniciativa, perquè avui parlem d'una cosa molt important, perquè el que sabem segur és que, una vegada que hem nascut, hem de morir, i aquest tram final l'hem de protegir, hem de protegir la dignitat de les persones, hem de garantir la seva autonomia i hem de respectar, sobretot, la seva voluntat. L'única manera de respectar la dignitat, garantir l'autonomia i respectar la voluntat de les persones és garantir que tinguin en els darrers moments de la seva vida una assistència de qualitat. I aquests 4 de cada 10 no es pot consentir.

Aquesta comunitat autònoma va començar un camí a l'any 2009 fent una anàlisi de la situació, una anàlisi de la situació per saber com morien els ciutadans d'aquestes illes. Després va fer un pla de cures pal·liatives; ha fet dues estratègies; tenim un centre coordinador; una unitat tècnica, i en tot això no fem..., l'únic que no es fa és seguir la llei; la Llei del 2015 diu que s'ha d'avaluar, i no s'ha avaluat més que una vegada, el 2016. De llavors ençà fem estratègies, però no avaluem, i l'única manera d'avaluar, per poder continuar i per poder garantir aquesta assistència, és saber com moren els ciutadans de les Illes Balears, quants n'hi ha d'oncològics que tenen assistència pal·liativa, quants n'hi ha que són oncològics que no la tenen, quines malalties necessiten més d'aquesta assistència, com identificar-los. Si no avaluem totes aquestes coses, seguirem

fent estratègies i no acomplint el que ens mana la Llei dels drets i garanties de la persona en el procés de morir.

Us llegiré la disposició addicional primera, que diu: "La Conselleria de Salut elaborarà, en el termini d'un any, un estudi sobre com moren els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, que s'actualitzarà periòdicament per tal de permetrà avaluar amb regularitat l'aplicació dels efectes d'aquesta llei".

Crec que si el Parlament de les Illes, que som el legislatiu i som els qui hem de fer aquesta llei, varem fer una llei que la varem aprovar per unanimitat, que es va torbar molt a fer-la perquè poguéssim tenir tot el suport, i ara, que encara parlem de què 4 de cada 10 no tenen assistència, i que encara no s'ha fet..., els nins no tenen, la gran majoria, quasi el 80%, no tenen una assistència pal·liativa, crec que ens ho hem de fer mirar.

Per tant, donarem suport a aquesta PNL. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Borrás. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Martín, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, president. Lògicament s'ha de tenir cura des del moment de néixer i s'ha de tenir cura fins al moment de morir, les cures pal·liatives són una part essencial del procés de morir i és una llàstima veure com els pacients arriben, en moltes ocasions, massa tard a aquesta atenció que s'hauria de fer molts de mesos, fins i tot anys, abans. I es defensa per part dels professionals fins i tot en el moment de determinats diagnòstics, perquè els professionals puguin fer feina no només amb els pacients, sinó amb l'entorn proper, amb la família, amb les parelles, pares, infants o qualsevol persona representativa que tenguem la persona afectada.

A les nostres illes voldria destacar la figura tant del doctor Benito com d'una infermera excepcional, Arancha del Campo, que varen iniciar i varen lluitar perquè les cures pal·liatives es posassin en marxa a les nostres illes.

Hem de dir que no només s'aporta aquest servei des dels serveis hospitalaris, sinó també que tenim l'ESAD, que és el servei a domicili, que fa una labor extraordinària i excepcional.

I molt d'acord amb una qüestió, ha dit una frase, la Sra. Pons, ha dit: hi ha molta diferència de tenir a no tenir-ne. I és totalment cert, l'acolliment i el conhort que proporciona cures pal·liatives no es produeix a cap altre tipus de serveis i en donem perquè, per desgràcia, ho hem viscut en primera persona.

No només es fa el control del dolor, sinó que es fa l'acompanyament, tot el seguiment del patiment físic, psicològic, també sociorelacional. El seguiment del dol, fonamental, també després, dels supervivents d'aquest procés. Ja no sentim aquelles frases que es deien un temps: tenc tant de mal que em donaria als cans. Això jo ho he sentit a una unitat d'hospitalització. Això és terrible, és terrible, i mai més no s'hauria de produir a cap comunitat autònoma, ni a cap lloc. I

per això la feina de les cures pal·liatives no només en adults, sinó també en pediatria, nosaltres som una de les comunitats capdavanteres en aquesta situació, és rellevant, excepcional i s'ha d'impulsar.

Des de la nostra formació, absolutament d'acord amb la iniciativa presentada, amb els dos punts d'acord que s'han fet. I vull remarcar també que les cures pal·liatives no abasten, no abasten, de vegades se'ns diu: no, és que no importa l'eutanàsia si hi ha les cures pal·liatives. Idò, cures pal·liatives per a tothom i eutanàsia, com a dret, per a qui ho vulgui.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Martín. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ensenyat, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sí, moltíssimes gràcies, Sr. President. Em sum al capítol de salutació al Sr. Pedro Castro, molt benvingut, abans li deia personalment que això, quan era el Círculo Mallorquín, era la sala d'esgrima, i ara en certa manera també ho és, el que passa és que ja és una esgrima dialèctica en lloc de l'espasa, la qual cosa està molt bé, i em sap greu que un tema de tant de calat com el que proposa El Pi l'haguem de resoldre en cinc minuts, perquè jo almanco en podria parlar una hora.

Precisament, diumenge passat, dinava amb la família, com cada diumenge que puc, i hi havia el xicot de la meva neboda, ja sabeu allò que diuen, que: a qui Déu no dona fills el dimoni li dona nebots; idò, hi havia la meva neboda amb el seu xicot i parlaven d'un ca, un ca que havia tornat vell, i ell diu: aquest ca el millor que poden fer és sacrificar-lo. Dic: ei, tu, quan jo sigui vell fer el favor de no acostar-te a mi, eh? I ho dèiem rient, però és veritat que la mort és una d'aquestes coses que com a societat hem volgut llevar, la societat del benestar, per tant, si és de benestar millor no pensar en la mort, millor no pensar en el sofriment, quan això és una realitat, que tal vegada en altres èpoques històriques, quan és més bo de fer morir-se per un accident, per una pesta, per una catàstrofe, per una guerra la gent la té més present.

I crec que culturalment és un dels temes que hem de reivindicar, com el que deia abans, si hem nascut qualque dia ens morirem i crec que el dia que ens hem de morir hem d'estar preparats per morir-nos, i això vol dir moltes coses, evidentment, vol dir un sistema que et protegeixi, és a dir que t'eviti el dolor físic, és a dir, crec que a aquestes alçades de la vida, evidentment i amb tota la tecnologia i així com ha avançat, ningú no ha de patir. Per tant, la tecnologia o la ciència hi són com per evitar el patiment de les persones, però n'hi ha una altra que, evidentment, és la psicològica, que és la familiar que, evidentment, s'ha d'educar per a ella i s'ha d'educar des d'una perspectiva que sigui totalment transversal.

I també tenint aquesta visió global de les coses perquè al cap i a la fi les cultures que som occidentals o europees sempre tendim a mirar-nos la guixa, i just aquí baix, a Àfrica o fins i tot

a Amèrica Central o a Amèrica, on l'Estat espanyol ha tengut un paper important respecte d'altres èpoques, hem de ser molt conscients que aquesta gent tenia una medicina natural que va ser reemplaçada a un moment donat per una medicina convencional i que després aquesta va desaparèixer, i va desaparèixer l'anterior, que era la natural, i la posterior, que era la convencional, deixant pas a res. I que molta gent a Àfrica i molta gent a Amèrica Central i a Sud-Amèrica, quan s'han de morir, per exemple d'una SIDA o quan s'han de morir d'un càncer ho fan com un ca davall un arbre i moltes vegades tots sols.

Crec que, per tant, és un discurs que no només hem d'aplicar a les nostres institucions i convidar socialment a fer aquest debat sobre la mort. I anàlisi, jo estic totalment d'acord amb Sra. Borrás, amb el que diu, no?, i també el sentit comú; és a dir, hem convertit els tanatoris en una espècie de grans magatzems on no saps molt bé si vas a veure un mort o a comprar una camiseta, i crec que és així de trist. I n'hi ha prou a veure els comentaris que es fan quan un va a un tanatori, que a mi em posen els nervis de punta, quan comencen a dir: ai, que ha quedat bé, sembla que dorm!, comentaris que es podrien estalviar perquè, escolta, no dorm, és mort, ben mort, i això de "bé" també t'ho haguessis pogut estalviar, jo almanco... Però això denota, al cap i a la fi, que moltes vegades, quan un no sap què ha de dir diu pardalades, no és així? I això ens passa, però també són ítems, són símptomes, com dèiem abans, que també han de contribuir a fer aquesta anàlisi global, conjunta i especialment de reivindicar aquesta preparació per a la mort en tots els àmbits de la vida.

I molt especialment, crec que una persona que s'ha de morir té el dret a saber que es mor, i això, culturalment, a Mallorca era molt fàcil trobar gent de dir: no, no, no li ho digueu, no li ho digueu. Jo, el meu padrí sé cert que es moria..., sabia perfectament que es moria, però la meva padrina no li ho va dir mai, però la meva padrina era molt religiosa i va anar a cercar el capellà i el capellà li va dir: per favor, sigueu molt delicats i no li digueu el què; a un temps, quan extremunciaven els morts o els que es morien, no? I el capellà va entrar i li va dir: l'amo, que ja heu fet les maletes?

(Rialles de l'intervinent)

Per tant, si no ho sabia, evidentment, les va haver de fer.

Bé, crec que és un tema, com deia abans, que dona per a una profunda reflexió, que em sap greu que en cinc minuts... per ventura podem fer-hi una passada.

Agrair a El Pi que dugui aquesta proposta de reflexió a una comissió que és la de Salut. També li vull dir al Sr. Castro que no ens solem barallar molt en aquestes comissions, ni en aquesta ni a la de Serveis Socials, perquè evidentment tocam qüestions que molt tenen a veure amb la qualitat humana que puguem tenir les persones i que, evidentment, sorgeix o hauria de sortir en els moments més difícils de la vida i que afecten a tots, siguin de dretes o siguin d'esquerres, perquè no hi ha res que sigui més democràtic que la mort, i gràcies a Déu!, només faltaria que inventassin una pastilleta i que només es morissin els pobres, no és així?

Per tant, és la cosa més democràtica, a tots ens tocarà i en el moment que ens toqui hem d'estar preparats, nosaltres i els que tendrem devora.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ensenyat. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Sanz, per un temps de cinc minuts.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President, que ja em donava la paraula abans d'haver començat...

(Rialles de l'intervinent)

..., li deia al Sr. Ensenyat, gairebé que li diu Sanz.

Bé, a aquesta proposta, Sra. Pons, li dic que li votarem a favor per una qüestió, perquè parla en aquesta proposta de la manera contrària en què parlem a la nostra cultura, hem viscut d'esquenes a la mort i hem de viure de cara a ella, perquè, com ha dit el Sr. Ensenyat, molt encertadament, és l'única cosa que tenim segura, és democràtica, perquè tots passarem per ella, encara no hi ha ningú que no hagi de passar per ella, així que serà una qüestió per la qual passarem.

Sí que és cert que es parla en exposicions que s'han fet, s'ha parlat de la Llei 4/2015, de 23 de març, però m'agradaria anar sis anys després, al 24, i un dia, sis anys i un dia després, el 24 de març, en què es va aprovar la Llei Orgànica 3/2021, aquesta llei que desenvolupa una part del que diu la Llei 4/2015, perquè a la Llei 4/2015 es parla del Registre de Voluntats Anticipades, es parla que el pacient té dret a decidir si no vol que sigui reanimat, si no vol algun tipus de tractament, i la Llei 3/2021 el que fa és desenvolupar aquesta qüestió.

I és molt important que en aquest procés de la mort, del qual es parla en aquesta proposta, les cures pal·liatives són una part dels processos de la mort, també es posi de manifest que es pot arribar a la mort, que hi arribarem i que una persona té dret a decidir si vol arribar-hi d'una manera determinada.

És per açò que els tres punts que proposa són importants, perquè sí que és cert que de primeres ja es forma la gent, però també és cert que tot el que instem és important, perquè la gent estigui preparada, perquè tenim una cultura, la cultura occidental, que viu d'esquenes a la mort, com he dit al principi, i és molt important que, si no de cara, almenys que siguem conscients que és un punt al qual arribarem, el nostre camí comença a un punt i acaba a un punt, no sabem quan, i hem d'estar preparats, perquè és molt sa poder estar preparats per a això. I que els que han de tenir cura de nosaltres estiguin preparats és encara més important.

En el segon, que es pugui garantir l'accés a les cures pal·liatives, totalment d'acord, a una illa com Formentera és una passa que he de dir que s'ha fet, que el servei de cures pal·liatives fa la tasca de formar els infermers d'Atenció Primària i també fer visites regulars justament perquè l'accés

sigui adequat als pacients de Formentera, però que a totes les bandes de les Illes Balears, i si pogués ser a totes les bandes del nostre estat, arribi de la mateixa manera.

I, d'altra banda, el punt 3, sí que és cert que, bé, m'agradaria completar-lo, però està bé com està, però sí que és cert que m'agradaria dir almenys en el discurs que es completi amb la Llei 3/2021, Llei Orgànica 3/2021, perquè és molt important que no només tinguem en compte la Llei 4/2015, sinó també la següent, que és on les persones, a part de les cures pal·liatives, també puguin tenir en compte el dret a decidir que la seva vida acabi dins del marc legal.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Fernández, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Pons, he llegit amb molt d'interès la seva iniciativa, com que no és un tema que normalment dugui jo, que ho fa habitualment la meua companya, la Sra. Gamundí, aquesta PNL m'ha donat l'oportunitat de revisar la Llei 4/2015 i reafirmar-me en la meua opinió sobre la importància de deixar de banda els tabús sobre la mort i acompanyar els nostres amics i familiars en aquest moment de la vida de la millor forma possible.

Votarem a favor de tota la seva iniciativa. Sobre el punt 1, on parla de la necessitat d'incloure aquesta assignatura als estudis de medicina, infermeria i psicologia, vull recordar que, tal com ha dit, existeix l'assignatura des de fa poc als estudis de medicina de la UIB, però també que aquesta assignatura és obligatòria a infermeria des de l'any 2008.

En aquest sentit, les infermeres sempre han anat una mica més avançades, probablement perquè són les que acompanyen de més a prop el pacient en aquells moments.

També afegiria que en els estudis de psicologia és important incloure la intervenció emocional en cures pal·liatives, però també l'acompanyament al dol o l'acceptació de la malaltia dels familiars.

Encara que Balears va ser pionera amb la llei esmentada abans, és necessari seguir avançant i ampliant el debat per millorar l'atenció al pacient i per això és important l'Estratègia autonòmica de Cures Pal·liatives.

La Conselleria de Salut va anunciar a les jornades de SECPAL la creació d'un servei de pal·liatius els set dies de la setmana, les 24 hores. Aquest servei començarà a funcionar el juliol i es posarà en marxa gradualment a totes les illes. Esperam que amb això augmenti el nombre de persones a les quals arribin aquests serveis, aquestes cures al final de la vida.

Sobre les dues esmenes que s'han presentat, el Partit Popular demana publicar de manera anual una avaluació de l'estratègia de cures pal·liatives. No hi podem estar d'acord, ja

que les avaluacions de les estratègies s'han de fer per al període que s'hi proposa, és a dir, quatre anys, no té sentit fer una avaluació anual d'un programa que es desenvoluparà en quatre, no es poden avaluar mesures que encara no s'han implementat.

Quant a l'esmena que ha presentat el Grup Ciutadans, encara que estam d'acord amb la importància de les infermeres gestores de casos en l'atenció a la cronicitat, pensam que aquestes no poden substituir els professionals referents, que són els qui han d'establir qui necessita o no les cures pal·liatives; la seva funció és intervenir quan ja està definida la necessitat, no identificar-la, com parla l'esmena.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana als grups proposants si volen aquesta suspensió. Podem continuar.

Molt bé, té cinc minuts, Sra. Pons, del Grup El Pi Proposta per les Illes.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, president. Bé, vull agrair a tots les reflexions que s'han fet aquí, simplement pel fet de parlar-ne, de parlar de la mort i de parlar de les cures pal·liatives, ens donam per satisfets. I, a més a més, si tenc el suport d'aquesta cambra o tenim el suport d'aquesta cambra, encara estarem doblement agraïts.

És vera que nosaltres avui no hem parlat de la Llei Orgànica 3/2021, és vera que no hem parlat d'acompanyament en el dol, és vera que no n'hem parlat, perquè nosaltres volíem parlar de cures pal·liatives, volíem exclusivament posar l'accent sobre cures pal·liatives, perquè la mort té molts vessants, moltes arestes, moltes dolçors, molt de dolor, té molts de punts que podríem tractar aquí i segurament ens n'hem deixat un caramull: podríem parlar de misticisme, podríem parlar de religió, què hi ha després de la mort, podríem parlar de tantíssimes coses.

Sé que hi ha aquesta llei -i nosaltres també estam a favor d'aquesta Llei Orgànica 3/2021-, però volíem parlar de cures pal·liatives, perquè és vera, és un apartat, però creiem que té el seu empaquetat i la seva visió i la seva manera de funcionar, que és diferent de la resta. Creiem que no es volia, o es podria, però nosaltres no volíem avui, barrejar-ho absolutament tot, sinó parlar d'aquestes, de les cures pal·liatives.

Gràcies a la Sra. Martín, per recordar-me la figura del doctor Benito, precisament, no ho he dit en veu alta, però la primera vegada que jo vaig tenir contacte amb les cures pal·liatives va ser, efectivament, amb el doctor Benito i amb el seu equip, que, una vegada em va dir, hi havia una persona que estava molt malalta amb un càncer terminal, i li vaig demanar: però, se'n sortirà? I em va dir, és clar que sí que se'n sortirà! És clar, i jo en aquell moment no ho vaig entendre, però ho vaig poder entendre tres dies després, perquè aquesta dona se

n'havia anat, això sí, acompanyada, i se n'havia anat contenta, satisfeta, i havia acabat amb aquelles coses que tenia pendents.

Res a dir, estic totalment d'acord.

Pel que fa a les esmenes, faig el mateix raonament que he fet als companys que m'han parlat ara de dol o que m'han parlat de la Llei de l'eutanàsia, nosaltres avui volem parlar de cures pal·liatives, i exclusivament d'això. Nosaltres sabem que, per exemple, la taxa estimada de cobertura és del 60% a la nostra comunitat autònoma, i en podem parlar d'això que la Sra. Borràs del PP ens planteja avui, però crec que podríem parlar-ne un altre dia, avui, exclusivament, creiem que el que hem de fer és reforçar, impulsar i promocionar, aquests serveis de cures pal·liatives.

I al Sr. Gómez vull dir-li que estic absolutament d'acord que s'ha d'incrementar la dotació de professionals d'infermeria, de la infermera gestió de casos, però tampoc no és el tema d'aquesta proposició no de llei. Una coordinadora d'aquests temes? Sí és vera, existeix, però nosaltres parlem d'una cosa que ja està diagnosticada i el que s'ha de fer és abordar i tirar cap endavant amb aquestes cures.

Per tant, permeti'm-ho, i des del respecte i l'agraïment a aquestes esmenes que avui se m'han presentat, no les acceptarem perquè volem posar el focus, precisament, en això que hem explicat.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons. Una vegada ha manifestat que no accepta les esmenes, votarien en bloc la PNL, o va per punts? No fa falta... Per unanimitat, he entès, que sortirà, d'acord. Idò, perdó, el lapsus aquest.

Acabat el debat, no s'accepten les esmenes, i es dona per aprovada, per unanimitat, la Proposició no de llei RGE núm. 4370/22, per l'aplicació efectiva de la Llei 4/2015, de 23 de març, de drets i garanties de la persona en el procés de morir en relació amb les cures pal·liatives.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS